

چطور کریستین اریکسن

برای همه دنیا

الهام بخش شد؟

UFA

یوفای لعنتی

یکی دو ماه پیش که بحث راه اندازی سوپرلیگ در دنیا داغ شده بود، همه بازیکنان، مربیان و هواداران فوتبال یک صدا از یوفا حمایت کردند تا ایده سوپرلیگ خیلی زود منقضی شود، اما وقتی کریستین اریکسن در رختکن احیا شد و خطر مرگ به طور کامل از بین رفت و با آمبولانس راهی بیمارستان شد، مسئولان برگزار کننده یوفا از تیم ملی دانمارک خواستند بازی را ادامه دهند. این درخواست با مخالفت کادرفنی و بازیکنان روبه رو شد. آن ها چند دقیقه پیش در مرز فروپاشی روحی قرار گرفته بودند و چطور امکان داشت طوری که انگار هیچ اتفاقی نیفتاده است، دوباره به زمین برگردند و بازی را ادامه دهند. مخالفت دانمارک با واکنش تند یوفاروبه رو شد. یوفا ۳ گزینه پیش روی تیم ملی دانمارک گذاشت، ادامه بازی در همان شب، ادامه بازی فردا ظهر سر ساعت ۱۲ و گزینه سوم هم ۳۰- برنده شدن فنلاند بود. گزینه هایی که در حقیقت دانمارکی ها را ناچار می کرد در همان شب وارد زمین شوند و بازی را ادامه دهند. ادامه ماجرا را هم حتما می دانید، دانمارکی ها بدون تمرکز به زمین برگشتند، یک ضربه پنالتی از دست دادند و در نهایت با شکست اولین مسابقه یورو ۲۰۲۰ را ترک کردند. بعد از تصمیم بی رحمانه یوفا، حالا خیلی ها این نهاد را به دیکتاتوری متهم کرده اند، اینکه نه جان و سلامت بازیکنان برایش اهمیت دارد، نه احترامی برای تیم ها و بازیکنان قائل است. دوباره بازگردیم به باشگاه هایی که ایده راه اندازی سوپرلیگ را داده بودند. آن ها هم یوفا را به ارجح دانستن پول به هر چیز دیگر متهم می کردند. بعد از اتفاقات ورزشگاه کپنهاگ، یوفا چهره واقعی اش را نشان داد. چهره ای که با شمایی که تیم های عضو سوپرلیگ ترسیم کرده بودند، تفاوتی ندارد.

و حیرت و بی خبری بماند. ۱۲ دقیقه ای که همه تماشاگران تلویزیونی رامیخ کوب و نگران پای گیرنده هانشاند. عملیات احیاء در حال انجام بود و بدن اریکسن بدون اینکه نشانه ای از حیات داشته باشد، با دستگاه شوک الکتریکی گرفت. روح کریستین اریکسن احتمالا بر فراز ورزشگاه کپنهاگ می گشت. ورزشگاهی که بارها با لباس دانمارک در آن بازی کرده بود و حالا داشت تماشاگران بهت زده را نظاره می کرد. والته همسر در مانده اش که سیمون کیائو و کسپر اشمایکل مشغول آرام کردنش بودند. اما درست در لحظات آخر شوک الکتریکی جواب داد. نبض اریکسن دوباره زد. هافبکی که خستگی اش را هیچ کس ندیده بود، به زندگی برگشت. مورینیو بعد از این اتفاقات گفت باور نمی کردم بازیکنی که در تمرینات آماده تر از همه بود و خستگی نمی شناخت، با مرگ دست و پنجه نرم کند. برای همین در همه آن چند دقیقه گریه کردم و دعا خواندم. آنتونیو کونته نیز که در تمرینات به سخت گیری های بیش از حد شهرت دارد، روی گوشی بازیکنش با صدای بغض کرده فایل صوتی فرستاده بود و از او خواهش کرده بود کم نیاورد. کریستین اریکسن مثل همه سال های فوتبالش کم نیاورد. نبضش شروع به زدن کرد و نفسش برگشت. ۱۲ دقیقه ای که هرثانیه اش برای خانواده اریکسن، مردم بازیکنان دانمارک و هواداران فوتبال مثل پتک سنگین بود.

۱۲ دقیقه

اواخر نیمه اول مسابقه دانمارک و فنلاند توپ به اوت رفت. در حالی که قاب دوربین های تلویزیونی نمای بزرگ از همه زمین بود، کریستین اریکسن گوشه تصویر زمین خورد و این آغاز یکی از عجیب ترین اتفاقات تاریخ جام ملت های اروپا بود. بگذارید این روایت را از زبان پزشک تیم دانمارک پیگیری کنیم: «من خودم افتادم و اوراندیدم، اما کاملا مشخص بود که هشیار نیست. وقتی من به او رسیدم، نفس می کشید و نبضش را حس کردم، اما ناگهان اوضاع تغییر کرد و همان طور که همه دیدند، شروع کردیم به انجام عملیات احیاء و تنفس مصنوعی. کمک تیم پزشکی و بقیه کارکنان خیلی سریع بود و با همکاری آن ها توانستیم کارهای لازم را انجام دهیم و موفق شدیم کریستین را برگردانیم.» شاید این جملات عمق نگرانی و ترس را که بازیکنان دانمارک و مردم جهان مشغول تماشای آن بودند، به خوبی نشان ندهد. ۱۲ دقیقه پهراس در حالی که بازیکنان دانمارک دور ستاره ۲۹ ساله تیمشان حلقه زده و دیده بودند که چشم اریکسن به صورت کامل سفید شده بود و فروپاشی روحی از همین جا آغاز شد. همه ستاره های وایکینگ که به مردمان صورت سنگی مشهور هستند و آمارهای اجتماعی می گویند مردم این کشور در بروز ندادن احساسات سومین کشور جهان بعد از نروژی ها و ایسلندی ها هستند، صورت هایشان را گرفته بودند و اشک می ریختند و تماشاگران تلویزیونی که بعد از دیدن این صحنه ها با شوکی عجیب منتظر عاقبت این اتفاق بودند. سنار، بوهر لحظه تلخ تری شد، دور اریکسن پارچه ای سفید کشیدند که کسی عملیات احیاء را نبیند. توثیتر هشتگ اریکسن را بست تا دنیا برای ۱۲ دقیقه در بهت

12 min

دیواری به نام مشکل قلبی

در ۲۰ سال گذشته در باره مشکلات قلبی فوتبالیست ها اخبار زیادی شنیده ایم. پاتریک شیک، مهاجم چک که در همین یورو ۲۰۲۰ یکی از زیباترین گل های تاریخ یورو را زد، از کالیاری به تورین آمد تا به یونئوس پیوندد، آن هم در حالی که مشتری های زیادی داشت. اما در آزمایش های پزشکی معلوم شد یک نوع اختلال نادر قلبی در او وجود دارد که امکان سکته قلبی را بالای برد. قرارداد به هم خورد و شیک راهی آس رم و بعد ها هم بوندس لیگای آلمان شد. واقعیت این است که فقط مشکلات قلبی بازیکنان بزرگ دنیا رسانه ای می شود و مادر جریان آن هایی قرار می گیریم که مسابقاتشان پخش زنده و

فیلم برداری می شود، اما آمارها خیلی فراتر از تصورات ماست. هر ماه یک بازیکن حرفه ای فوتبال در جهان فوت می کند، اما فقط تعداد اندکی از آن ها را متوجه می شویم. مثل فوت بازیکن کامرون در جام کنفدراسیون های آمریکا پیرمار یوموروزینی، هافبک ۲۶ ساله لیورنوی ایتالیا که وسط زمین جان داد و مرد. همین طور میلوس فیه، بازیکن بنفیکا پرتغال که سال ۲۰۰۴ وسط مسابقه تیمش با ویتروستوبال دچار حمله قلبی شد و فوت کرد. قاتل بیشتر این فوتبالیست ها هم یک بیماری نادر است، هایپر کاردیومیوپاتی که عارضه ای قلبی است و از بین هر ۵۰۰ نفر فقط یک نفر